

Glazenwasser Eddie Kaffa

Door Caroline Luttmer

Ter State wordt geschreven door en voor medewerkers van de Raad van State, waardoor het gevaar van navelstaarderij op de loer ligt. Vanuit dat uitgangspunt is deze rubriek ontstaan, waarin diverse beroepsbeoefenaren die regelmatig met de Raad te maken hebben aan het woord worden gelaten. Hoe zien zij de Raad van State en zijn medewerkers en klopt het beeld dat wij van hen en van onszelf hebben? Deze keer: de glazenwasser.

Eddie Kaffa werkt als glazenwasser in de gebouwen van de Raad van State en is inmiddels een vertrouwd gezicht voor velen. Eddie, een goedlachse man van 42 jaar, woont met zijn gezin in Wateringen. In zijn vrije tijd vist hij graag en staat hij regelmatig langs de zijlijn van het voetbalveld om zijn zoon aan te moedigen. Al op jonge leeftijd is hij begonnen met werken. Voordat hij als glazenwasser aan de slag ging, stond de toen nog zeventienjarige Eddie met zijn vader op de markt en handelde hij in tweedehands spullen.

Eddie is vanaf 1999 werkzaam bij het in Rijswijk gevestigde bedrijf Rietbroek glas- & gevelonderhoud. Enthousiast vertelt hij dat hij het bedrijf in de afgelopen jaren een grote ontwikkeling heeft zien doormaken. Van kleinschalig familiebedrijf is het uitgegroeid tot een allround dienstverlener met 55 medewerkers, dat zich heeft gespecialiseerd in de grotere bedrijfspanden. Ook in zijn carrière heeft Eddie zich kunnen ontwikkelen. Toen hij begon was hij een jonge, onervaren glazenwasser en nu is hij als voorman verantwoordelijk voor een achtkoppig team. Elke dag plant Eddie de werkzaamheden van het team voor de volgende dag, waarbij hij de jongens hun taken geeft, zoals ramen wassen, graffiti verwijderen en andere schoonmaakhandelingen. Daarnaast helpt hij zelf ook nog altijd mee met het glazenwassen.

Op de vraag wat hij nou zo leuk vindt aan het werk, antwoordt Eddie bevlogen: "Het plannen in verband met het soms onverwachte weer is een hele uitdaging. Zo maak ik in de

winterperiode vaak een binnen- én buitenplanning. Ook vind ik het belangrijk om de jongens van het team aan te moedigen en ze een echte eenheid te laten vormen." Voor dit werk is het van belang dat je een harde werker bent, je moet je werkzaamheden kunnen uitvoeren in uiteenlopende weersomstandigheden en er niet voor terugdeinzen om telkens weer de nieuwste technieken toe te passen. "En werken op hoge ladders en steigers, in hangbakken of terwijl je aan een kabel langs een gebouw hangt, daar moet je wel tegen kunnen", lacht Eddy.

Vanaf 2000 is Rietbroek glas- & gevelonderhoud verantwoordelijk voor de glasbewassing in de gebouwen van de Raad van State. Daarvoor had Eddie nog nooit eerder met de Raad van State te maken gehad. Hij herinnert zich nog goed dat hij een paar weken voordat hij voor het eerst aan de slag zou gaan een rondleiding door het gebouw aan de Kneuterdijk kreeg. "Het eerste wat me opviel waren al die verschillende gangen en ruimten, ik heb het eerste jaar zelfs rondgelopen met een plattegrond."

Eddie heeft de renovatie van het gebouw aan de Kneuterdijk van dichtbij mogen meemaken. Rietbroek glas- & gevelonderhoud overlegde namelijk in de ontwerpfase van het nieuwe Kneuterdijkcomplex met de architecten en adviseerde daarbij over de mogelijkheden voor de glasbewassing. "Zo hebben de architecten het ontwerp een aantal malen aangepast, omdat bleek dat niet alle ramen op een efficiënte wijze konden worden gewassen."

Dertien jaar na die eerste rondleiding ervaart Eddie de glazenwassers in de gebouwen van de Raad van State nog steeds als een voortdurende technische uitdaging. "Zes keer per jaar is mijn team ongeveer vier weken bezig om alle ramen te behandelen. Deze tijd hebben we nodig vanwege de grote hoeveelheid glas en de complexiteit van de gebouwen. Alle denkbare technieken komen samen in het Kneuterdijkcomplex. Ramen die aan de buitenzijde zijn voorzien van lamellen worden gereinigd met een borstelje dat is bevestigd aan een 13 meter lange stok. Vervolgens worden deze ramen met een hogedrukspuit schoongespoten. De ramen aan de zijde van de Parkstraat kunnen in verband met het tramverkeer alleen 's nachts met een hoogwerker gereinigd. Verder bevat het Kneuterdijkcomplex verschillende hangsystemen waarmee we bijvoorbeeld in een harnas aan een kabel kunnen hangen."

Wat Eddie verder opvalt bij de Raad is de serieuze, maar goede sfeer. "Medewerkers hebben er altijd wel begrip voor dat ze tijdens hun werkzaamheden worden gestoord, omdat de ramen van hun kamer moeten worden gewassen. Soms vragen mensen ons of we later even willen terugkomen, maar dat gebeurt altijd vriendelijk." Eddie heeft in de afgelopen jaren heel wat mensen leren kennen, die hij nu nog steeds tegenkomt. En hij ontmoet natuurlijk ook steeds nieuwe medewerkers.

Eén van de hoogtepunten uit de afgelopen jaren vindt Eddie toch wel de opening van het gerenoveerde Kneuterdijkcomplex door de Koningin. "Van tevoren vroegen ze me om alle raampartijen schoon te maken. Toen ik de glimmende ramen die avond op de televisie zag, kon ik tegen mijn vrouw zeggen: kijk dat heb ik gedaan!"

Het motto en de toto

Jaren, jaren geleden kreeg ik een grammofoonplaatje met een liedje dat bedoeld was om de lotto en de toto te promoten. Het had de vorm van een carnavalskraker en het refrein begon met deze gulle uitnodiging: "Wil je grote stapels poen, weet je wat je dan moet doen? De lotto en de toto!"

Mijn broer en ik vonden de tekst en de enthousiaste melodie geweldig en we blèrden het plaatje energiek mee. Maar ik denk dat onze lol toch ook te maken had met die vreemde taalfout: het werkwoord doen. Want wat staat hier: kan je de lotto en de toto doen, zoals je de was of een dagje Parijs kunt doen? Of het me? Nee dus. Hier wordt niet het carnaval gekraakt, maar het Nederlands.

Het lollige liedje heeft nog een beroemde navolger gehad: de heer J.P. Balkenende, met zijn fameuze tekst: "Fatsoen moet je doen." J.P. had het fout, fatsoen kun je niet doen. Je kunt het beoefenen, in de praktijk brengen of tentoonspreiden. Aan je laars lappen desnoods. Maar doen kun je het niet.

J.P.'s taalgevoel kwam wel met meer onfraais. Zoals het motto van zijn tweede kabinet: "Meedoen, meer werk, minder regels". Een opsomming van drie elementen die alle drie met een M beginnen, dat is bijna goed. Alleen, als zo'n motto begint met een werkwoord, mag je verwachten dat er nog meer werkwoorden volgen en dat is hier niet zo. Ook ritmisch is het een kreupel geval. Sinterklaas zou zich er nog voor schamen. Veel beter zou zijn: "Meer regels, meer daders, meer werk."

Dat brengt me trouwens op het motto van het voormalige Ministerie van Verkeer en Waterstaat. Huivert u even met me mee: "Vlot bewegen. Veilig leven. Verkeer en Waterstaat." Die stijl met steeds een punt is natuurlijk bedoeld om daadkracht uit te stralen. En het werkt. Echt. Kijk maar. Ik ben vol daadkracht. Maar Verkeer en Waterstaat bestaat niet meer. Het motto kan nu luiden: "Vlot bewegen. Veilig leven. Opgeheven."

De Rijksoverheid doet het ook met zo'n daadkrachtige punt. Dat levert dan deze verbluffende vondst op: "De Rijksoverheid. Voor Nederland." U bent er stil van.

Moet de Raad van State niet een motto hebben? Vast wel, maar een goed motto is nog niet zo snel te vinden. "Eén Raad, twee taken" is alweer wat belegen. Balkenende kan hier grammaticaal correct worden toegepast: "Raad van State. Recht moet je doen." Maar als de regering onze adviezen leest, zal het motto wel zijn: "Raad van State, laat maar praten." Haal dus gauw dat formulier, bij je club of winkelier. Van de lotto en de toto.

Christiaan Roorda